

## AKTUALNO



### RASPORED BOGOSLUŽJA

Svete mise nedjeljom:

7, 8.30, 10, 11.30 i 19 sati

Svete mise od ponedjeljka do subote:

7 i 19 sati

Molitva svete krunice u 18,30 sati

Klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom  
četvrtkom od 18 do 19 sati

Župna crkva je otvorena cijeli dan za osobnu pobožnost  
župljana.

Mogućnost za ispovijed će biti pola sata prije nedjeljnih svetih  
misa i prije večernje mise preko tjedna u predvorju crkve.

Komu bude potreban duhovni razgovor tijekom tjedna, neka se  
javi telefonski na našu samostansku portu radi dogovora sa  
svećenikom za termin.

### **RADNO VRIJEME ŽUPNOG UREDA:**

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK: 16,00 – 18,00

UTORAK, PETAK: 10,00 – 12,00

### **SAMOSTANSKA PORTA**

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK:

9,00 – 12,00 i 16,00 – 18,00 SATI

UTORAK, PETAK:

9,00 – 12,00 SATI

tel.: 2392-555; faks: 2302-467

<http://www.zupa-kraljice-svete-krunice.hr/>

Uređuje: Župni ured Kraljice sv. krunice i Komisija za bogoslužje

## Tjednik Župe Kraljice svete krunice

God. XII Broj 46 (584), 9. listopada 2022.



# KRALJICA



## 28. nedjelja kroz godinu

### HVALA

*Gospodine, od tebe dolazi sve.*

*Hvala ti što znam. Ništa se ne  
događa samo od sebe.*

*Zahvaljujem ti što je sada dan  
i što dolazi noć kad nestaje dana.*

*Hvala ti za ovaj komad vremena.*

*Nemam prava da ga uživam.*

*Za mene je dar sve što se događa:*

*dar istina koju shvaćam,*

*dar ljubav koju darujem ili primam,*

*dar životna snaga koja me ispunja.*

*Sve što imam, sve što jesam,*

*tvoje je čudo. U svemu gledam tebe.*

*Gospodine, hvala ti što mogu vidjeti*

*tvoju volju. Hvala ti iz svega srca.*

*I. čitanje (2Kr 5, 14-17), II. čitanje (2Tim 2, 8-13)*

*Evangelje po Luki (Lk 17, 11-19)*

## ZAHVALNOST

*Svaki čovjek kad se nalazi u stanju teškoća i kriza (kad je "gubav") osjeća potrebu drugih ljudi i Boga. Tada su mu drugi potrebni. Tada smo sposobni vapiti i moliti, tražiti sebi spasenje. U nevoljama i mukama ljudi su svjesni da su ljudi, krhki i lomljivi, ovisni i potrebni drugih. U takvim stanjima čovjek je vjernik Boga i zajedničar. Iskustvo ljudske ograničenosti je iskustvo bitne vezanosti i potrebe drugoga. Sva su ova ponašanja "normalna".*

*Tako se obično događa kod svih ljudi. Ipak ima i druga strana iste stvarnosti na koju se vrlo različito reagira. Kad budemo uslišani, kad nam je zahtjev ispunjen, kao da nam drugi više nije potreban. Niti bližnji niti Bog. Tada se očituje naša nutrina, naš prikriveni egoizam. Zaboravljamo vrlo lagano svoje dobročinitelje i sve s kojima smo dijelili život. Sve zaboravljamo i ponašamo se kao "neovisni bogovi". Isto tako uočavamo da su neki ljudi religiozni kad su u nevoljama, ali čim iziđu iz njih kao da zaboravljaju Boga, kao da nisu religiozni.*

*Druge ljude i Boga trebaju samo kao "pripomoć", pa su skoro sretni da im redovno ne trebaju. To sigurno nije niti ljudski niti kršćanski. Takva vjera i odnosi su egoistični. To je vjera iz nevolje. Vjera iz nevolje nije vjera. Tu bi se potvrđivala narodna poslovice: Za nevolju i turčine kume. Ipak vjera nije zato što je čovjek nemoćan i nesavršen nego baš zato što je slika i vrijednost Božja. Ne vjeruje se radi nemoći i u nemoći nego radi kreativnosti i božanske vrijednosti.*

*U sebi trebamo uočiti božanske vrijednosti ne samo mane i grješnost. Neki ljudi misle da je normalno da im se čini dobro – tako bi i trebalo biti – ali ne misle da je normalno da oni to isto čine drugima. Isto tako u sebi nemaju nikakav osjećaj zahvalnosti. Istina je da zahvalnost izlazi iz ljubavi. Tko nema ljubavi taj nema niti prepoznavanja dobra, a niti zahvalnosti za primljena dobra. Narodna poslovice kaže: Dokle prosi, medena usta nosi, a kad vraća, pleća odvraća. Ovoga svi trebamo postati svjesni, jer svi u sebi nešto od toga posjedujemo.*

*Ni u kojem slučaju ne radi se o nekom optuživanju nego o postajanju svjesnosti svega što u nama živi i drijema. U nama živi i zahvalnik i*

*nezahvalnik, darovatelj i zaboravitelj. Samo jedan na deset ljudi je zahvalan. Samo jedna desetina u nama je zahvalnost. Ostalo je zaborav i ne prepoznavanje. Čovjek ipak prvenstveno misli na sebe i sobom je okupiran. Baš je cilj religioznosti da čovjeka usmjeri na druge. To je nemoguće ako u njem ne proradi ljubav.*

*Samo ljubav otvara prema drugima. Isto tako s ovog osnova možemo reći da je i vjera čin ljubavi, čin otvorenosti prema Drugome - Bogu. Više puta se Isus u svojim navještajima vraća na nejednako odnošenje prema drugima kakvo tražimo prema sebi. Slučaj s oprostom duga (Mt 18, 23-35) jasan je. Normalno je dužniku da mu se oprost dug, ali mu nije normalno da on oprost onima koji su njemu dužni?! Zahvala je nešto što spada na ljudsku duševnost.*

*Ona je više od bontona. Nju susrećemo u izvjesnoj mjeri čak kod nekih životinja. Zahvala je izraz naše ljudskost, također i našeg zajedništva. Mi smo pozvani na zahvalu i na prihvaćanje zahvale. Zahvala ako nije izraz prijateljstva i ljubavi može biti ponižavajuća. Čovjek nije obični potrošač niti automat. On je cijeli u svim svojim gestama i znakovima. Zahvala je znak priznavanja dobra i plemenitosti. Onaj koji zahvaljuje sam se oplemenjuje kao i onaj koji ga daruje. Uvijek je opasnost da se na dobro koje nam drugi čini (počevši od naših bližnjih pa do svih) naviknemo kao nešto obično i zaboravimo zahvaliti.*

*Svako dobro koje nam drugi čini uvijek je milost, dar, ako je izraz ljubavi. Ljubav i darovi se nikada ne mogu zaraditi. Na njih uvijek treba zahvaljivati. Nažalost zna se dogoditi da se na dobro uzvrati zlom. Zato narod i kaže: Tko vraća zlo za dobro, nikada mu zlo iz kuće ne izlazi. Pozvani smo, to je zov naravi i Božji, da budemo osjetljivi i na Božje i na ljudske darove. Isto tako da i sami činimo dobro. Darujmo i primajmo darove, ako ljubimo. Tko ne ljubi ne zna niti darovati niti dar primiti. Primiti dar znači primiti ljubav. Ne bi nam se smjelo dogoditi da dok primamo darove da ne budemo osjetljivi, pa da ih osjetimo tek kada ih izgubimo.*

*Čovjek je biće dobrote (slika Božja) što izražava kroz darivanje i zahvaljivanje. Isus nas na to poziva i sam nas daruje. On je sam Božji dar čovječanstvu. Bog je onaj koji nam se trajno daruje. On nam je darovao život i ljubav.*

**Marijan Jurčević, OP**